

dal (9). (Einstein) Hans runde solsikkeho'de: · kridhvide tjavser kranser · et åndfuldt, levende ansigt · som solprotuberanser *Josef Petersen* (10), og den var Noahs knaphulsblomst · den gang i Noah-arken *Børge Janssen* (11).

Robert Corydon, Solsikkehjul (12); Harald Herdal, Modne solsikker (9b); Aage Mathison-Hansen, Helianthus (4); Knud Wiinstedt, Solsikker (13).

LITTERATUR: (1) 462 179f; (2) 730c 73,161; (3) 119 46; (4) 585d 7; (5) 849 8/9 1966; (6) 632 67; (7) 361 11. saml. 1959, 39; (8) 556d 21; (9) a 370 17,96; b 370b 40-43; (10) 714 31f; (11) 428 27; (12) 132b 28; (13) 976b 19.

Dahlie, Georgine, *Dahlia*

Flerårig, ikke hårdfør staude med rodknolde (der skal overvintres frostfrit) og modsatte, mest uligefinnede blade. De stærkt varierende kurve har to kranse af svøbblade, hvoraf den ydre er rettet bagud.

Navnet (1834ff) er en opkaldelse efter en russisk akademiker J. G. Georgi (1729-1802), *dahlia* eller *dahlie*, der nu søges indarbejdet som gartnernavnet, efter den svenske botaniker Andreas Dahl (1751-89).

Stammer fra Mellemerika og kom o. 1810 til Danmark (1), efter midten af århundredet vandt den hurtigt indpas i bønderhaverne; før vinteren bandt man knoldene sammen og hængte dem op i stalden (NFyn; 2). Som udpræget bondehaveblomst blev den især brugt til dekoration ved høstgilder: Loen vi pynter med blomster og blade, · vi har georginer og bonderoser [stokroser] nok *Mads Hansen* 1868. Sidste neg og hestenes seletøj blev pyntet med havens sidste blomster, mest georginer, margueritter og asters (3).

LITTERATUR: (1) 358 41-43; (2) 760 281; (3) 250d 43,68; 725 29/9 1923.

PROSA OG POESI

En have uden georginer er som et drama uden helt (1). Der findes ikke gemytligere blomster end georginerne, de er glade og fornøjede med tilværelsen, der tager for sig af livets goder og tænker ikke på følgerne. . . lader stå til og går med fuld musik mod undergangen *Jens K. Jørgensen* og *K. Hee Andersen* (2). Det er, som om havens vækster vidste, at sommeren ganger på hæld, og derfor skynder sig at brænde alle blus og sole, alle stjerner, ildhjul og raketter i et

strålende afskedsfyrværkeri *Knud Poulsen* (3); der er ild i georginerne, men på en anden måde [end gladiolus]. . . georginebedet er nemlig havens enestående, uovertrufne, aldrig tidligere her på pladsen sete festfyrværkeri. De lette kaktusformer ligner fikse små raketter i eksplosion; de store pæon-georginer er fyrværkerisolene. Det knalder af farver omkring én, så man er lige ved at råbe »ah« eller »næh«. *Knud Hee Andersen* (4). En gruppe blomstrende georginer stod i forgrunden. . . med foroverbøjede hoveder og slapt nedhængende blade, gennemrisnede af nattefrosen – de mindede om Rodins gruppe »Borgerne fra Calais« *Knud Poulsen* (3).

Strunkne georginer luer · op i stærke farvers pral *Otto C. Fønss* (5). I haverne står tunge georginer, · de blomstred' frem som høstens overmod, · så strålende og med så stolte miner · skal de stå op igen af knoldens rod *Kai Hoffmann* (6). Blomsterhavens gamle jomfru · det er Georgine; · straks jeg ser den, mindes jeg · faster Rudolphine! · · Buklet hår og pibet krave, · rank, ja død og pine. · Sådan var min faster, ja, · sådan Georgine! *Børge Janssen* (7).

Cai M. Woel, Georginerne (8).

LITTERATUR: (1) 349 1846,112; (2) 462 179; (3) 730b 72f,77,93; (4) 23b 110f; (5) 283h 9; (6) 386g 77; (7) 428 26; (8) 982d 108.

»Vase med blomster«. Maleri af Magdalene Bärens. Statens Museum for Kunst.

